

У Х В А Л А
ПЕРШОЇ КОЛЕГІЇ СУДДІВ
ПЕРШОГО СЕНАТУ
КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ

про відмову у відкритті конституційного провадження в справі за конституційною скаргою Ковальчук Валентини Євстафіївни щодо відповідності Конституції України (конституційності) припису частини третьої статті 309 Кримінального процесуального кодексу України

м. К и ї в
21 травня 2019 року
№ 130-1(І)/2019

Справа № 3-118/2019(2806/19)

Перша колегія суддів Першого сенату Конституційного Суду України у складі:

Гультая Михайла Мирославовича – головуючого,
Головатого Сергія Петровича – доповідача,
Колісника Віктора Павловича,

розглянула на засіданні питання про відкриття конституційного провадження в справі за конституційною скаргою Ковальчук Валентини Євстафіївни щодо відповідності Конституції України (конституційності) припису частини третьої статті 309 Кримінального процесуального кодексу України.

Заслухавши суддю-доповідача Головатого С.П. та дослідивши матеріали справи, Перша колегія суддів Першого сенату Конституційного Суду України

у с т а н о в и л а:

1. Ковальчук Валентина Євстафіївна як суб'єкт права на конституційну скаргу (далі – Заявниця) на підставі статті 151¹ Конституції України звернулася

до Конституційного Суду України з клопотанням (вх. № 18/2806 від 24 квітня 2019 року) визнати таким, що не відповідає частині другій статті 55 та пункту 8 частини другої статті 129 Конституції України, припис частини третьої статті 309 Кримінального процесуального кодексу України (далі – Кодекс), згідно з яким „скарги на інші ухвали слідчого судді оскарженню не підлягають і заперечення проти них можуть бути подані під час підготовчого провадження в суді“.

2. Із долучених до конституційної скарги судових рішень убачається, що Заявниця у січні 2017 року звернулася до слідчого судді Миргородського міськрайонного суду Полтавської області зі скаргою на бездіяльність керівника Миргородської місцевої прокуратури, що полягала у невнесенні за заявою Заявниці до Єдиного реєстру досудових розслідувань (далі – Реєстр) відомостей про вчинене кримінальне правопорушення.

2.1. Слідчий суддя Миргородського міськрайонного суду Полтавської області ухвалою від 19 січня 2017 року відмовив Заявниці в задоволенні її скарги, зазначивши, що „зі скарги, заяви та пояснень наданих Ковальчук В.Є. суду не вбачаються об’єктивні дані, які дійсно свідчать про вчинення злочину (відсутні обставини, які свідчать про вчинення злочину: час, місце, спосіб, в чому полягали дії осіб щодо яких подано заяву та інші обставини вчинення злочину)... слідчий суддя не вбачає підстав для внесення обставин, викладених у заяві до Єдиного реєстру досудових розслідувань“.

2.2. Апеляційний суд Полтавської області 31 січня 2017 року, посилаючись, зокрема, на статтю 309 Кодексу, постановив таке: „Апеляційне провадження за апеляційною скаргою Ковальчук Валентини Євстафіївни на ухвалу слідчого судді Миргородського міськрайонного суду Полтавської області від 19 січня 2017 року... закрити, оскільки апеляційна скарга подана на рішення слідчого судді, яке в апеляційному порядку не оскаржується“.

2.3. Вищий спеціалізований суд України з розгляду цивільних і кримінальних справ 6 березня 2017 року, керуючись пунктом 2 частини другої статті 428 Кодексу, відмовив Заявниці у відкритті касаційного провадження за її касаційною скаргою на ухвалу Миргородського міськрайонного суду Полтавської області від 19 січня 2017 року та ухвалу апеляційного суду Полтавської області від 31 січня 2017 року.

3. Заявниця стверджує, що припис частини третьої статті 309 Кодексу не відповідає частині другій статті 55 та пункту 8 частини другої статті 129 Конституції України, оскільки встановлює випадки, коли оскарження ухвал слідчого судді в апеляційному порядку є неможливим.

На думку Заявниці, „право на доступ до апеляційної інстанції згідно статті 129 Конституції України є гарантованим“, проте припис частини третьої статті 309 Кодексу „обмежує право на апеляційне оскарження ухвал слідчих суддів“ про відмову у задоволенні скарг на бездіяльність прокуратури щодо невнесення відомостей про вчинене кримінальне правопорушення до Реєстру.

На обґрунтування неконституційності припису частини третьої статті 309 Кодексу Заявниця посилається на Міжнародний пакт про громадянські і політичні права 1966 року, Конвенцію про захист прав людини і основоположних свобод 1950 року, практику Європейського суду з прав людини, судову практику в Україні.

4. Вирішуючи питання щодо відкриття конституційного провадження в справі, Перша колегія суддів Першого сенату Конституційного Суду України виходить із такого.

Остаточним судовим рішенням у справі Заявниці є ухвала апеляційного суду Полтавської області від 31 січня 2017 року. Конституційна скарга Заявниці надійшла до Конституційного Суду України 24 квітня 2019 року, тобто була подана з порушенням строку, встановленого пунктом 2 частини першої статті 77 Закону України „Про Конституційний Суд України“.

Ураховуючи викладене та керуючись статтями 147, 151¹, 153 Конституції України, на підставі статей 7, 32, 37, 55, 56, 58, 61, 62, 77, 83, 86 Закону України „Про Конституційний Суд України“ та відповідно до § 45, § 56 Регламенту Конституційного Суду України Перша колегія суддів Першого сенату Конституційного Суду України

у х в а л и л а:

1. Відмовити у відкритті конституційного провадження в справі за конституційною скаргою Ковальчук Валентини Євстафіївни щодо відповідності Конституції України (конституційності) припису частини третьої статті 309 Кримінального процесуального кодексу України на підставі пункту 4 статті 62 Закону України „Про Конституційний Суд України“ – неприйнятність конституційної скарги.

2. Ухвала Першої колегії суддів Першого сенату Конституційного Суду України є остаточною.

**ПЕРША КОЛЕГІЯ СУДДІВ
ПЕРШОГО СЕНАТУ
КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ**